

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 33

(2000-2001)

Om samtykke til å sette i kraft en
skatteavtale mellom Norge og Irland,
undertegnet i Dublin den 22. november
2000

Tilråding fra Finansdepartementet av 8. desember 2000, godkjent i statsråd samme dag.

1 Innledning

Den 22. november 2000 ble det i Dublin undertegnet en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue mellom Kongeriket Norge og Irland. Samtykke til undertegning ble gitt ved kronprinsregentens resolusjon av 10. november 2000.

Overenskomsten vil i tre i kraft den dagen begge stater har gitt hverandre beskjed om at de nødvendige konstitusjonelle skritt er tatt for at overenskomsten kan tre i kraft. I Norge vil overenskomsten få virkning for skatter av inntekt og formue vedrørende det første inntektsåret som følger etter det året den trer i kraft. I Irland vil overenskomsten få virkning for inntekts- og formuesgevinstskatt fra og med det ligningsår som begynner 6. april året etter det året overenskomsten trer i kraft, og for selskapsskatt fra og med det finansår som begynner 1. januar året etter det året overenskomsten trer i kraft.

Gjeldende skatteavtale ble undertegnet i Dublin 21. oktober 1969. Etter norsk initiativ ble det i 1990-91 forhandlet om en ny skatteavtale mellom Norge og Irland. Utkast til skatteavtale ble parafert i 1991, men grunnet problemer i forhold til den dagjeldende irske incentivlovgivningen ble det videre arbeidet med ny skatteavtale stilt i bero. Etter at Irland besluttet å avvikle sin incentivlovgivning, og dermed kunne sløyfe bestemmelser om «tax sparing credit» i sine nye skatteavtaler, kunne arbeidet med en ny avtale gjenopptas. En rekke regelverksendringer på begge sider hadde imidlertid medført at det var behov for en full gjennomgang av det paraferte utkastet fra 1991. Det var også et ønske på begge sider om å søke å tilpasse overenskomsten til OECDs reviderte mønsteravtale. På anmodning av norske myndigheter ble det i april 2000 på ny ført forhandlinger mellom Norge og Irland. Den norske delegasjonen ble ledet av lovrådgiver Per Olav Gjesti, Finansdepartementet.

Overenskomsten inngås på norsk og engelsk med lik gyldighet. Den norske og engelske teksten følger som vedlegg til proposisjonen.

2 Generelle bemerkninger

Overenskomsten inneholder 30 artikler, og følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i de dobbeltbeskatningsavtaler Norge har inngått med andre land i de senere år. Disse skatteavtalene bygger på det mønster for bilaterale overenskomster som er utarbeidet av OECD. Den vesentligste nyheten i forhold til gjeldende avtale er, i tillegg til at den ikke inneholder bestemmelser om «tax sparing credit», at overenskomsten i tråd med det norske mønsteret inneholder en egen bestemmelse om offshorevirksomhet.

Videre ble kreditmetoden innført som hovedmetode til unngåelse av dobbeltbeskatning, på samme måte som i andre skatteavtaler som er forhandlet og reforhandlet etter skattereformen i 1992, jf. artikkel 24 punkt 2. Ved ligningen av personer som etter skatteavtalen anses bosatt i Norge, blir således også inntekter som kan skattlegges i Irland skattepliktige hit, men den skatt som er betalt i Irland kommer til fradrag i den skatt som utlignes og betales i Norge.

Beskatning av internasjonal skips- og luftfart vil bli basert på hvor foretaket er bosatt (hjemmehørende) i stedet for, som i den gjeldende overenskomsten, hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Overgang til bostedskriteriet er også gjennomført i artiklene 13 om formuesgevinster, 15 om lønnsinntekter og 23 om formue. Dette vil i de fleste tilfeller ikke innebære noen endring.

Det er innført eksklusiv beskatningsrett for kildestaten for inntekt av offentlig tjeneste, unntatt for lokalt ansatte. Derimot inneholder avtalen ingen særbestemmelse for professorer, lærere og forskere, som derfor vil følge de alminnelige reglene om skattlegging av arbeidsinntekt, eventuelt i offentlig tjeneste.

Reglene om beskatning av dividender (utbytte) er også endret. Etter den gjeldende overenskomsten er Irlands rett til å beskatte dividender utdelt fra selskap hjemmehørende i Irland til person bosatt i Norge noe begrenset, mens den norske retten til å skattlegge dividender utdelt fra selskap hjemmehørende i Norge til person bosatt i Irland er begrenset til 10 pst. av dividenden og helt avskåret der mottakeren er et selskap som innehar minst 25 pst. av aksjene i det utdelende selskapet. Gjeldende avtale har bestemmelser om at Norges rett til å skattlegge dividender utdelt fra selskap hjemmehørende i Irland til selskap hjemmehørende i Norge er begrenset, mens den ikke har det når det gjelder Irlands rett til å skattlegge dividender utdelt fra selskap hjemmehørende i Norge. Den nye overenskomsten legger opp til full symmetri mellom landene ved at bostedslandets rett til å skattlegge er ubegrenset, mens kildestatens rett til å skattlegge er begrenset til 5 pst. overfor selskaper som innehar minst 10 pst. av kapitalen i det utdelende selskapet, og 15 pst. ellers.

I artiklene 11 om renter og 12 om royalty er det tilføyet en bestemmelse som skal forhindre misbruk av de fordelene som disse artiklene gir.

Andre endringer i forhold til gjeldende overenskomst er omtalt i bemerkningene til de enkelte bestemmelsene nedenfor under kapittel 3.

3 Bemerkninger til de enkelte artiklene i overenskomsten

Til de enkelte materielle bestemmelsene i overenskomsten bemerkes:

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om overenskomstens saklige anvendelsesområde. Overenskomsten vil gjelde personer som er bosatt (hjemmehørende) i enten den ene av statene eller i begge stater. Den omfatter både inntekts- og formuesskatt til tross for at formuesskatter ikke blir utlignet i Irland.

Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden vil være omfattet av overenskomsten. Oppregningen er ajourført for Norges vedkommende i samsvar med at Norge siden inngåelsen av gjeldende overenskomst har opphevet skatteutjevningsavgiften til staten, særskatten til staten på utviklingshjelp, sjømannsskatten og skatt av forsørgede barns inntekter og erstattet avgiften på honorar til utenlandske kunstnere med artistskatten.

Artiklene 3-5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det følger av punkt 1 a) og b) i artikkel 3 at overenskomsten også vil få anvendelse for de respektive lands kontinentalsokler for så vidt gjelder utøvelse av rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturherligheter. I likhet med Norges øvrige skatteavtaler er det fastslått at overenskomsten ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

Artikkel 4 definerer uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat». Dette er nytt i forhold til gjeldende skatteavtale, som overlater det til avtale mellom de to lands kompetente myndigheter å løse tilfeller der en person blir ansett bosatt i Norge etter internretten her og i Irland etter internretten der. Punktene 2 og 3 inneholder nærmere kriterier for avgjørelse av spørsmål om skattemessig bopel i tilfelle en person etter intern lovgivning i vedkommende kontraherende stater anses for skattemessig bosatt i mer enn en stat. Bestemmelsen følger OECDs mønster.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjonen danner rammen for skattlegging etter artikkel 7 av fortjeneste som en person bosatt i en av statene oppbeholder ved forretningsvirksomhet i den annen stat.

Punktene 1 og 2 er i samsvar med OECD-mønsteret, mens punkt 3 er ny i forhold til gjeldende overenskomst og forskjellig fra OECD-mønsteret. Stedet for et bygningsarbeid eller et anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike er etter bestemmelsen å anse som et fast driftssted bare dersom stedet opprettholdes eller virksomheten sammenlagt varer mer enn tolv måneder. Avviket fra OECD-mønsteret består i at kontroll- eller rådgivningsvirksomhet er omfattet. Dette følger norsk mønster i senere overenskomster. Når det gjelder forretningsvirksomhet på kontinentalsokkelen, er det fastsatt særregler i artikkel 21, jf. bemerkningene nedenfor.

Punktene 4-7 følger OECD-mønsteret. Punkt 4 angir hva som ikke omfattes av begrepet «fast driftssted». I korthet går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring, utstilling eller utlevering ikke skal utgjøre fast driftssted. Punkt 5 regulerer når en representant skal anses for å være «avhengig» og således anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Punkt 6 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

Artiklene 6-23 inneholder bestemmelser som har til formål å forhindre dobbeltbeskatning av forskjellige former for inntekt og formue, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av den samme inntekt eller formue. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektsartene er avgjørende for om den primære beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt, eller den stat hvor vedkommende inntektsart har sin kilde.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten) og er innholdsmessig i samsvar med OECDs mønster. Det samme gjelder inntekt oppebåret ved direkte bruk, utleie eller annen utnyttelse av fast eiendom.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i den ene stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. Mens artikkel 5 omhandler når et «fast driftssted» foreligger, fastlegger artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjenesten som kan skattlegges i den stat hvor foretaket driver virksomhet gjennom fast driftssted. Artikkelen tilsvarende OECDs mønster.

Punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av fortjenesten til det faste driftsstedet, nemlig at det skal tilskrives den fortjenesten som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt selvstendig foretak, som utøvde samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende forhold, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretaket som har det faste driftsstedet («armlengdeprinsippet»). Det er bare inntekt som kan tilskrives det faste driftsstedet som kan beskattes i staten hvor det faste driftsstedet er. Inntekt av annen, ikke tilknyttet virksomhet, faller utenfor driftsstedets beskatningsgrunnlag.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste ved internasjonal skips- og luftfartsvirksomhet, som definert i artikkel 3 punkt 1 g). Skips- og luftfartsinntekter som skriver seg fra annen virksomhet, faller utenfor bestemmelsen og reguleres av de alminnelige bestemmelsene i artikkel 7.

Punkt 1 fastsetter at inntekt fra slik virksomhet bare kan beskattes i den stat hvor foretaket er hjemmehørende. Dette er en endring i forhold til gjeldende avtale, som gir beskatningsretten til den stat hvor foretakets virkelige ledelse har sitt sete. Beskatning basert på bosted er i overensstemmelse med de skatteavtaler Norge har inngått i de senere år, og er i følge OECDs kommentarer foreslått som en alternativ løsning til regelen basert på virkelig ledelse. I de fleste tilfeller gir de to metodene det samme skattemessige resultat. Etter norsk syn er imidlertid en bostedsregel lettere å praktisere i tilfeller hvor det ikke klart framgår i hvilken stat den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete. Dette gjelder i sær når foretaket drives av selskap eller annen sam-

menslutning med solidarisk ansvarlige deltakere. I følge den nye avtalen beskattes hver deltaker i den stat hvor deltakeren er bosatt. Samme løsning vil en komme til etter gjeldende avtale artikkel 6 punkt 4.

Punkt 2 fastsetter at fortjeneste fra bruk, vedlikehold eller leie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer bare skal kunne skattlegges i den staten der foretaket som har fortjenesten av driften er hjemmehørende, dersom det ikke dreier seg om transport utelukkende mellom steder innen den annen stat.

I punkt 3 er det tatt inn en bestemmelse som klargjør at punkt 1 og 2 også gjelder fortjeneste når foretaket deltar i en «pool», felles forretningsforetagende eller et internasjonalt driftskontor.

I punkt 4 er det gitt særregler for hvordan bestemmelsene skal anvendes i forhold til fortjeneste som oppbæres av konsortiet SAS.

Artikkel 9 omhandler foretak som har fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder foretak med interessefellesskap, for eksempel mor- og datterselskaper, samt selskaper under felles kontroll og ledelse.

Artikkelens punkt 1 gir adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom foretaket og tilknyttede foretak er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak i tilsvarende transaksjoner under samme eller lignende omstendigheter. Når korrigerende foretas i slike tilfelle, skal det anvendte forretningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte armlengdestandard, jf. skatteloven § 13-1.

Punkt 2 inneholder en bestemmelse om at det i tilfeller der regelen i punkt 1 kommer til anvendelse, kan inngås gjensidig overenskomst mellom de kompetente myndigheter om en rimelig fordeling av foretakenes skattbare fortjeneste. Regelen avviker fra OECD-mønsteret, som legger opp til en ensidig justering i den andre staten av den skattepliktige inntekt for det tilknyttede foretaket.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av dividender (utbytte). Som nevnt innledningsvis er reglene om beskatning av dividender endret, slik at det er symmetri mellom skatteavtalens løsninger for utbytte fra Norge til Irland og utbytte fra Irland til Norge. Løsningen, der bostedslandets rett til å skattlegge ikke er begrenset, mens kildestatens rett til å skattlegge er begrenset til 5 pst. av utbyttet overfor selskaper som innehar minst 10 pst. av kapitalen i det utdelende selskapet, og 15 pst. ellers, er i tråd med det norske mønsteret. Dette avviker fra OECD-mønsteret ved at dette stiller krav om 25 pst. eierandel for redusert kildebeskattesats. Begrunnelsen for reduksjon av kildebeskatning på dividendeutdeling fra datter- til morselskap er hensynet til å begrense såkalt kjedebeskatning av samme inntekt. Irland har for tiden ikke kildebeskatt på utbytter.

Definisjonen av dividender i punkt 4 er endret fra gjeldende overenskomst i overensstemmelse med det irske mønsteret.

Etter punkt 5 gjelder ikke punktene 1 og 2 dersom de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til forretningsvirksomhet med fast driftssted eller fast sted i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende.

Dividendene beskattes i så fall som næringsinntekt i samsvar med reglene i artikkel 7 eller artikkel 14.

Artikkel 11 inneholder bestemmelser om skattlegging av renter. Slike inntekter skal etter bestemmelsen i punkt 1 bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Dette tilsvarer løsningen i den gjeldende avtalen og i det norske mønsteret. Løsningen er forskjellig fra OECD-mønsteret, som gir beskatningsrett også til den stat hvor rentene skriver seg fra. Gjeldende norsk skattelovgivning gir imidlertid for tiden ikke hjemmel for i alminnelighet å beskatte renter som utbetales fra kilde i Norge til mottaker bosatt i utlandet.

I punkt 2 er uttrykket «renter» definert blant annet ved en henvisning til intern rett i det landet den aktuelle renteinntekten måtte ha sin kilde. Definisjonen som er fastsatt i OECD-mønsteret, er ikke helt dekkende for norsk intern rett, og en har funnet det mest hensiktsmessig å vise til intern rett i stedet for å gi en mer detaljert definisjon i selve overenskomsten.

Punkt 3 bestemmer at renter som oppebæres av forretningsvirksomhet med fast driftssted eller fast sted i den stat hvor rentene skriver seg fra, skal skattlegges etter artikkel 7 eller artikkel 14, jf. regelen i artikkel 10 punkt 5 om dividender som tilkommer slik forretningsvirksomhet. Punkt 4 utfyller punkt 3 ved å definere hvor en renteinntekt skal anses å skrive seg fra.

I punktene 5 og 6 er det tilføyet regler som skal hindre misbruk. Punkt 5 gjelder tilfeller der rentebeløpet på grunn av særlige forhold mellom partene er satt høyere enn det som ville ha vært avtalt mellom uavhengige parter. Da kan det sistnevnte beløpet legges til grunn. Punkt 6 er nytt i forhold til gjeldende overenskomst og bestemmer at rentebeløpet kan skattlegges i den stat der det skriver seg fra, dersom fordringen som foranlediger rentebetalingen, ble utformet med det hovedformål å oppnå fordelen ved skatteavtalens bestemmelse om eksklusiv bostedsbeskatning.

Artikkel 12 har bestemmelser om skattlegging av royalty, som tilsvarer rentebestemmelsene i artikkel 11. Hovedregelen er således at royalty bare kan skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, jf. punkt 1.

Definisjonen av royalties i punkt 2 er i overensstemmelse med det reviderte OECD-mønsteret og det norske mønsteret endret fra gjeldende overenskomst, i det betaling for retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr er holdt utenfor artikkelens virkeområde.

Tilsvarende det som følger av artikkel 10 punkt 5 for utbytte og artikkel 11 punkt 3 for renter gjelder ikke punkt 1 dersom den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er knyttet til næringsvirksomhet eller utøvelsen av fritt yrke gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester, som rettighetshaveren har i den annen kontraherende stat. Etter artikkel 12 punkt 3 skattlegges i så fall royaltyen i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7 eller artikkel 14.

I punktene 5 og 6 er det tilføyet regler som skal hindre misbruk, jf. omtalen til artikkel 11 punktene 5 og 6.

Artikkel 13 omhandler formuesgevinst. Bestemmelsen svarer stort sett til OECD-mønsteret, som bygger på det prinsipp at retten til å beskatte gevinster bør tilligge den stat som var berettiget til å beskatte vedkommende formuesgode og dets avkastning før realisasjon fant sted.

Etter punkt 1 kan gevinst som oppbevares ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger. Etter irsk ønske er gevinst av andeler annet enn ikke-børsnoterte aksjer som henter sin verdi eller det vesentlige av sin verdi fra fast eiendom, likestilt med gevinst av fast eiendom.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, kan i henhold til artikkelens punkt 3 skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted/sted befinner seg. Det samme gjelder tilsvarende gevinst ved avhendelse av selve det faste driftssted/sted.

I henhold til punkt 4 skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy eller containere drevet i internasjonal fart bare kunne skattlegges i den stat hvor foretaket som oppbærer gevinsten er bosatt. Bestemmelsen er ny i forhold til gjeldende overenskomst, og henger sammen med den generelle overgangen til bostedsbeskatning av internasjonal skips- og luftfart, jf. bemerkningene til artikkel 8 ovenfor.

Hovedregelen for formuesgevinst følger av punkt 5, som bestemmer at gevinst ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn dem som er spesielt nevnt, bare kan skattlegges i avhenderens bostedsstat.

Det er tatt inn en ny regel i punkt 6. Den gir tidligere bostedsstat rett til å skattlegge formuesgevinster i fem år etter utflytting. Bestemmelsen bygger på regelen i skatteloven § 2-3 tredje ledd, og følger i store trekk mønsteret for hva som er tatt inn i andre skatteavtaler Norge har inngått i den senere tid.

Visse gevinster knyttet til virksomheten på kontinentalsokkelen er omhandlet i artikkel 21 punkt 6.

Artikkel 14 gjelder beskatningen av inntekt ved utøvelse av fritt yrke. I overensstemmelse med OECDs mønster fastsetter artikkelens punkt 1 at inntekt ved utøvelse av fritt yrke bare skal kunne skattlegges i den stat hvor yrkesutøveren er bosatt, med mindre vedkommende vanligvis råder over et fast sted (kontor eller lignende) for virksomheten i den annen kontraherende stat, jf. punkt 1 a). I så fall kan sistnevnte stat skattlegge den del av inntekten som kan henføres til tjenestene utøvet ved det faste sted. Uttrykket «fast sted» er ikke definert i overenskomsten. Det er imidlertid gitt en nærmere beskrivelse i punkt 2 av hvilke yrkesgrupper som omfattes av uttrykket «fritt yrke». Ut fra tjenestenes karakter (lege, advokat, arkitekt mv.) vil det oftest være aktuelt med kontorlokaler av ulike slag. Kontorlokaler er imidlertid ikke et nødvendig kriterium for å etablere fast sted.

Punkt 1 b) utvider arbeidsstatens beskatningsrett i forhold til OECD-mønsteret, og innebærer at arbeidsstaten også kan skattlegge inntekten dersom yrkesutøveren oppholder seg i arbeidsstaten i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av en tolv måneders periode. Overskrides nevnte frist blir yrkesutøveren også skattepliktig til arbeidsstaten for de første 183 dager. Regelen i dette punktet korresponderer med bestemmelsene i artikkel 15 punkt 2 a) om lønnsinntakere. For arbeidsopphold som overstiger 183 dager i et tidsrom som angitt, blir det derfor av mindre viktighet å trekke en ofte problematisk grense mellom selvstendige yrkesutøvere og lønnsinntakere.

Definisjonen av fritt yrke i punkt 2 følger OECD-mønsteret.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 15*. Som i OECD-mønsteret fastslår punkt 1 at det tilkommer den stat hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i en annen kontraherende stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge dem.

Et unntak gjelder likevel i henhold til punkt 2 for personer som er bosatt i en stat og som arbeider i en annen stat i et tidsrom som ikke overstiger 183 dager i løpet av en tolv måneders periode. Dette er den såkalte 183-dagers regel. I slike tilfeller vil arbeidstakerens bostedsstat ha eksklusiv beskatningsrett forutsatt at lønnen er betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i arbeidstakerens bostedsstat, og lønnen ikke kan tilskrives et fast driftssted som arbeidsgiveren har i arbeidsstaten. Er ett av disse tre vilkårene ikke oppfylt, har også arbeidsstaten rett til å beskatte inntekten. Angivelsen av tidsperioden samsvarer med OECDs reviderte mønster, og er noe endret i forhold til gjeldende overenskomst. Ved beregningen av 183-dagers regelen skal en regne med ethvert kalenderdøgn arbeidstakeren på noe tidspunkt har vært tilstede i vedkommende stat. Vilåret om at arbeidsgiver må være bosatt i arbeidstakerens bostedsstat overensstemmer med det norske mønsteret, men er forskjellig fra OECD-mønsteret og gjeldende overenskomst. Der er betingelsen for fritaket for beskatning i arbeidsstaten at arbeidsgiveren ikke må være bosatt i arbeidsstaten.

Punkt 3 presiserer at unntaket i punkt 2 ikke gjelder hvor det foreligger arbeidsutleie. Med utleide arbeidstakere menes i denne sammenheng personer som har et formelt arbeidstakerforhold og får utbetalt sin lønn av et utenlandsk foretak som ikke selv har et selvstendig oppdrag i den annen stat, men som stiller arbeidskraften til disposisjon for et foretak der og under dettes instruksjon og ansvar.

Punkt 4 gir særregler for lønn som tilkommer sjøfolk og flymannskaper ombord på skip eller fly i internasjonal fart. Som nevnt ovenfor i kapittel 2, er det her skjedd en endring ved at det nå blir bostedsstaten for foretaket som driver virksomheten, som har beskatningsretten. Personell i SAS som er bosatt i Norge og flyr i internasjonal fart, skal etter punkt 5 uansett bare beskattes i Norge.

Artikkel 16 omhandler styregodtgjørelse mv. Slike inntekter kan i overensstemmelse med OECD-mønsteret skattlegges i den stat hvor det selskap som utreder dem er hjemmehørende.

Artikkel 17 fastsetter i punkt 1 at artister eller idrettsutøvere kan skattlegges i den stat hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om inntekt av fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Regelen er revidert språklig ved at «athlete» er skiftet ut med det noe videre «sportsperson» i den engelske teksten, og stemmer ellers overens med OECD-mønsteret. Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre den stat beskatningsretten hvor artisten eller idrettsutøveren opptrer, selv om godtgjørelsen er utbetalt til tredjemann, for eksempel et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet.

I punkt 3 er det gjort unntak fra punkt 1 og 2 når besøket i den ene staten helt eller hovedsakelig er understøttet av offentlige midler fra den annen stat eller begge statene. I så tilfelle skal beskatning bare skje i den stat hvor mottakeren er bosatt.

Artikkel 18 inneholder bestemmelser om pensjoner, livrenter, underholdsbidrag og sosiale trygdeytelser. I henhold til punkt 1 skal slike utbetalinger bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt.

Det er et unntak fra punkt 1 i punkt 2. På grunn av forskjellige regler for beskatning av underholdsbidrag i de to land, er det i punkt 2 fastsatt at dersom bidraget ikke er fradragsberettiget på betalernes hånd, skal slike bidrag likevel bare kunne beskattes i utbetalingsstaten. På denne måte unngås en økonomisk dobbeltbeskatning av disse ytelser. For tiden er det ikke full fradragsrett for slike utbetalinger i Irland, slik tilfellet er i Norge.

Punkt 3 inneholder en definisjon av uttrykket «livrenter».

Artikkel 19 gjelder beskatning av offentlige lønnsutbetalinger. Bestemmelsen følger i store trekk OECD-mønsteret, bortsett fra at OECD-modellen lar bestemmelsen gjelde også pensjoner, mens den norske modellen og den nye overenskomsten lar både private og offentlige pensjoner reguleres av artikkel 18. Hovedregelen er etter artikkel 19 at beskatningsretten eksklusivt er tillagt den stat som utreder godtgjørelsen, jf. punkt 1 a).

Det er gjort to unntak fra kildestatens eksklusive beskatningsrett. For det første er det etter punkt 1 b) bare arbeidsstaten som kan skattlegge lokalt ansatte. For det andre er det i punkt 2 fastsatt at det er de alminnelige bestemmelsene om lønnsinntekt og styregodtgjørelse i artiklene 15, 16 og 17 som skal gjelde for lønnsutbetalinger som er ytet i forbindelse med offentlig forretningsvirksomhet.

Artikkel 20 fastsetter at studenter og forretningslæringer som er bosatt i en stat, og som midlertidig oppholder seg i den annen stat, ikke skal beskattes i oppholdsstaten av pengebeløp som de i anledning av sine studier mv. mottar fra kilder utenfor denne staten. Bestemmelsen tilsvarende OECDs mønsteravtale og innebærer en revisjon av den tilsvarende bestemmelsen i gjeldende overenskomst.

Artikkel 21 inneholder forskjellige bestemmelser som får anvendelse på visse virksomheter utenfor kysten (kontinentalsokkelaktiviteter). Bestemmelsen er ny i forhold til gjeldende overenskomst, som ikke har noen offshorebestemmelse, og er i store trekk i samsvar med den norske mønsteravtalen. Punkt 1 slår fast at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som måtte følge av overenskomsten for øvrig.

Punkt 2 gir hovedregelen for beskatning av næringsinntekt og selvstendige personlige tjenester og fastslår at aktiviteter på kontinentalsokkelen skal anses utøvet gjennom et fast (drifts-)sted i den stat hvor virksomheten foregår, slik at sokkelstaten alltid kan skattlegge slik virksomhet. Dette prinsippet gjelder i alle Norges nyere skatteavtaler som omfatter kontinentalsokkelen. Punkt 2 angir samtidig hvilke aktiviteter bestemmelsen omfatter ved at det refereres til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster.

En har funnet det hensiktsmessig å fastsette en nedre terskel med hensyn til omfang i tid for anvendelse av regelen i punkt 2. Således er det i punkt 3 bestemt at fast driftssted eller fast sted bare foreligger dersom virksomheten varer sammenlagt mer enn 30 dager i løpet av en periode på 12 måneder. Der ved vil beskatningsretten ved kortvarige og sporadiske oppdrag på kontinen-

talsokkelen kunne tilkomme vedkommende persons hjemstat, noe som både for skattemyndighetene og selskapene innebærer administrative fordeler. De nærmere vilkår som er fastsatt i punkt 3, tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått ved at likeartede oppdrag blir utført av flere foretak med interessefellesskap.

Overenskomstens punkt 4 inneholder et viktig unntak fra hovedregelen om at all virksomhet kan skattlegges i sokkelstaten. I følge første punktum skal fortjeneste ved transport av forsyninger eller personell eller ved drift av taubåter og andre hjelpemidler bare være gjenstand for beskatning i den stat hvor det foretaket som oppbærer fortjeneste ved driften av det er bosatt (hjemmehørende). Etter ønske fra Irland er det tatt inn et unntak fra denne regelen. Dersom fartøyet drives fra et fast driftssted etter de vanlige reglene i artikkel 5, eller aktiviteten pågår i mer enn 6 måneder i løpet av en tolv månedersperiode, så kan sokkelstaten likevel skattlegge inntekten.

I punkt 5 er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik lønnsinntekt kan etter punkt 5 a) skattlegges i sokkelstaten såfremt arbeidsoppholdet til sammen varer i mer enn 30 dager i løpet av en tolv månedersperiode. Punkt 5 b) fastsetter imidlertid at lønnsinntekt for tjeneste ombord i skip eller luftfartøy som er omfattet av unntaksbestemmelsen i punkt 4, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor det foretaket som utfører aktiviteten er bosatt (hjemmehørende). Den i punkt 4 nevnte unntaksregel som er tatt inn etter irsk ønske, er også tatt inn her.

I punkt 6 klargjøres beskatningssituasjonen med hensyn til visse avhendelsesgevinster som har tilknytning til den stat hvor kontinentalsokkelaktivitetene foregår. Det gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster (herunder retten til, andeler i eller andre fordeler forbundet med de naturforekomster som er gjenstand for undersøkelsene eller utnyttelsen), eiendom som i sokkelstaten benyttes i forbindelse med virksomheten utenfor kysten, eller aksjer og andre andeler som henter sin verdi fra slike rettigheter eller slik eiendom.

Artikkel 22 gjelder annen inntekt, det vil si inntekt som ikke er omhandlet i overenskomstens øvrige bestemmelser. Overensstemmende med gjeldende overenskomst og OECD-mønsterets bestemmelser er det fastsatt at slike inntekter bare kan skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt. Unntak er gjort i punkt 2, der det foreskrives at inntekter som er knyttet til et fast driftssted eller et fast forretningssted for fritt yrke, skal beskattes etter artiklene 7 og 14.

Artikkel 23 gjelder formuesbeskatningen. Formue som består i fast eiendom, kan etter punkt 1 skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger. Formue som består i løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast forretningssted, kan etter punkt 2 skattlegges i den stat hvor driftsstedet eller forretningsstedet befinner seg.

Formue som består i skip og luftfartøyer, og løsøre knyttet til driften av disse, kan i henhold til punkt 3 bare skattlegges i den stat som etter artikkel 8 har rett til å skattlegge fortjenesten ved utøvelse av slik virksomhet.

Det er i punkt 4 fastsatt at formue som består av containere, inkludert tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere, brukt til transport av varer bare skal kunne skattlegges i den stat hvor eieren er bosatt. Dette gjel-

der likevel ikke hvor containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr blir benyttet til transport utelukkende mellom steder innen den annen stat.

Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en av statene, kan etter punkt 5 bare skattlegges i denne staten.

Irland utskriver for tiden ingen formuesskatt.

Artikkel 24 omhandler framgangsmåten ved unngåelse av dobbeltbeskatning.

Både Norge og Irland anvender det såkalte godskrivelsessystemet (kredit-systemet) i forhold til inntekter som kan skattlegges i begge stater, jf. henholdsvis punkt 2 a) og punkt 1 a). Dobbeltbeskatning unngås etter dette systemet ved at bostedsstaten innrømmer som fradrag i den skatt som beregnes, et beløp som svarer til den skatt som vedkommende person har betalt i den annen stat av samme inntekt eller formue. Fradraget er imidlertid begrenset til den del av skatten i bostedsstaten som svarer til den inntekt eller formue som kan skattlegges i kildestaten. Punkt 3 inneholder en regel om hvor en inntekt har sin kilde, og er tatt med etter irsk ønske.

I den nye avtalen går begge parter over til å anvende den alternative fordelingsmetoden på inntekter som i henhold til avtalen er forbeholdt kildestaten til beskatning. I punkt 4 er det således fastsatt at i den utstrekning en person bosatt i en av statene mottar inntekter som i henhold til noen bestemmelse i overenskomsten er unntatt fra beskatning i bostedsstaten, så kan inntekten likevel medregnes i beskatningsgrunnlaget der, men at det i den beregnede skatten gis et fradrag som tilsvarende den samlede skatt som faller på denne delen av inntekten. Fradraget i bostedsstatens skatt skal altså skje med et beregnet beløp, uavhengig av om dette beløpet er høyere eller lavere enn det beløpet som faktisk er betalt i den andre staten. Bestemmelsen vil i praksis kun gjelde inntekt av offentlig tjeneste etter artikkel 19 og underholdsbidrag det ikke gis fradrag for i kildestaten, jf. artikkel 18 punkt 2.

Punkt 5 inneholder en bestemmelse om begrensning av skattefritak i den ene stat på grunn av skatteplikt i den annen stat når skatteplikten er begrenset til beløp som overføres (remitteres) dit. Bestemmelsen hindrer ikke-beskatning av visse inntekter som er unntatt fra beskatning i Irland.

Artiklene 25-28 inneholder enkelte særlige bestemmelser om ikke-diskriminering (art. 25), framgangsmåten ved inngåelse av gjensidige overenskomster (art. 26), utveksling av opplysninger (art. 27) og medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat (art. 28).

Artiklene 29 og 30 inneholder sluttbestemmelsene. Etter artikkel 29 skal de to stater gjøre kjent for hverandre når de konstitusjonelle skritt som er nødvendige for at avtalen skal tre i kraft, er gjennomført. Overenskomsten trer i kraft på datoen for den siste av disse bekjentgjørelser. Overenskomsten får i Irland virkning med hensyn til inntektsskatt og kapitalgevinstskatt for ethvert ligningsår som begynner på eller etter 6. april i det kalenderåret som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft. For selskapsskatt er det tilsvarende tidspunkt ethvert finansår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft. I Norge får overenskomsten virkning med hensyn til skatter av inntekt og formue som vedkommer ethvert kalenderår som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderåret som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft.

Bestemmelsene i gjeldende overenskomst skal i utgangspunktet slutte å ha virkning når den nye overenskomsten etter det ovenstående får virkning, jf. artikkel 29 punkt 4. I artikkel 29 punkt 3 er det imidlertid gitt en overgangsregel om at bestemmelser i artiklene 8 og 23 i gjeldende overenskomst som gir fritak som er mer omfattende enn de som følger av den nye overenskomsten, skal gjelde det første året den nye overenskomsten ellers har virkning.

Artikkel 30 omhandler oppsigelse og opphør av overenskomsten. I henhold til denne bestemmelse kan den tidligst sies opp om fem år.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Irland, undertegnet i Dublin den 22. november 2000.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Irland, undertegnet i Dublin 22. november 2000 i samsvar med et vedlagt forslag.

**Forslag til vedtak om samtykke til å
sette i kraft en skatteavtale mellom
Norge og Irland, undertegnet i Dublin
den 22. november 2000**

I

Stortinget samtykker i at Norge setter i kraft en skatteavtale mellom Norge og Irland, undertegnet i Dublin den 22. november 2000.

Vedlegg 1

Convention between the Kingdom of Norway and Ireland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital.

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of Ireland, desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Chapter I

Scope of the convention

Article 1

Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are:
  - a) in the case of Norway:
    - i. the national tax on income (inntektsskatt til staten);
    - ii. the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
    - iii. the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);
    - iv. the national tax on capital (formuesskatt til staten);
    - v. the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen);
    - vi. the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum); and
    - vii. the national tax on remuneration to non-resident artistes, etc.

(skatt til staten på honorar til utenlandske artister m. v.);

(hereinafter referred to as «Norwegian tax»);

- b) in the case of Ireland:
  - i. the income tax;
  - ii. the corporation tax; and
  - iii. the capital gains tax;

(hereinafter referred to as «Irish tax»).

- 4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

Chapter II

Definitions

Article 3

General definitions

- 1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
  - a) the term «Norway» means the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial waters of the Kingdom of Norway where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies («biland»);
  - b) the term «Ireland» includes any area outside the territorial waters of Ireland which, in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of Ireland concerning the Continental Shelf as an area within which the rights of Ireland with respect to the seabed and subsoil and their natural resources may be exercised;
  - c) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean Norway or Ireland, as the context requires;
  - d) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons;
  - e) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
  - f) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
  - g) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;
  - h) the term «a national» means:
    - i. in relation to Norway:

- . any individual possessing the nationality of Norway and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Norway;
  - ii. in relation to Ireland:
    - . any citizen of Ireland and any legal person, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Ireland;
  - i) the term «competent authority» means:
    - i. in Norway, the Minister of Finance or his authorised representative;
    - ii. in Ireland, the Revenue Commissioners or their authorised representative.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
  - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
  - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
  - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
  - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management

is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term «permanent establishment» includes especially:
  - a) a place of management;
  - b) a branch;
  - c) an office;
  - d) a factory;
  - e) a workshop, and
  - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, assembly or installation project or a supervisory or consultancy activity connected therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activity lasts for a period of more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:
  - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
  - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
  - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
  - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
  - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
  - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a perma-

ment establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

Taxation of income

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property (including livestock and equipment used in agriculture and forestry), rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it

- might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses (including executive and general administrative expenses) which are incurred for the purposes of the permanent establishment, whether so incurred in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
  4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
  5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
  6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
  7. Where profits include items which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping, air transport and containers

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that Contracting State, except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.
4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only insofar as profits derived by SAS Norge ASA, the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

Article 9

Associated enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. If in a Contracting State an issue as referred to in paragraph 1 arises, the competent authorities may conclude an agreement as regards a reasonable apportionment of profits in accordance with the provisions of paragraph 3 of Article 26.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
  - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
  - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Where dividends are derived and beneficially owned by the Government of a Contracting State, such dividends shall be taxable only in that State. For the purposes of this paragraph, the term «Government of a Contracting State» shall include:
  - a) In the case of Norway:
    - i. the Central Bank of Norway;
    - ii. the Norwegian Government Petroleum Fund;
    - iii. the National Insurance Fund; and
    - iv. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Norway as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

- b) In the case of Ireland:
  - i. the Central Bank of Ireland;
  - ii. the National Treasury Management Agency;
  - iii. the National Pensions Reserve Fund; and
  - iv. a statutory body or any institution wholly or mainly owned by the Government of Ireland as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term «dividends» as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, as well as any income or distribution assimilated to income from shares under the taxation laws of the Contracting State of which the company paying the dividends or income or making the distribution is a resident.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as dividends are paid to a resident of that other State, or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, as well as all other income assimilated to income from money lent by the laws of the State in which the income arises but does not include any income which is treated as a dividend under Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-

claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and the interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
6. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 if the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for bona fide commercial reasons, the interest may be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 shall apply.
4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and the royal-

- ties are borne by that permanent establishment or fixed base then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
  6. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, if the right or property giving rise to the royalties was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for bona fide commercial reasons, the royalties may be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of paragraph 1, gains from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State shall include gains from shares (including stock and any security), other than shares quoted on a stock exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in that other State.
3. Gains, other than those dealt with in paragraph 2, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft or containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or containers, shall be taxable only in that State.
5. Gains from the alienation of any property other than those referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
6. The provisions of paragraph 5 shall not affect the right of a Contracting State to levy, according to its law, a tax on gains from the alienation of any property derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State at any

time during the five years immediately preceding the alienation of the property.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:
  - a) the resident has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities; or
  - b) the resident, being an individual, is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months commencing or ending in the fiscal year concerned;

but only so much thereof as is attributable to services performed in that other State.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
  - a) the recipient is not present in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months commencing or ending in the fiscal year concerned; and
  - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident; and
  - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State.
3. Paragraph 2 of this Article shall not apply to remuneration derived by a resident of a Contracting State, in this paragraph called «the employee», and paid by or on behalf of an employer who is resident of that State in respect of an employment exercised in the other Contracting State where:
  - a) the employee renders services in the course of that employment to a

- person other than the employer who, directly or indirectly, supervises, directs or controls the manner in which those services are performed; and
- b) the employer does not have the rights to or the responsibility for the work in respect of which the services are performed.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.
5. Where a resident of Norway derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in Norway.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportspersons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or as a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportspersons if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsperson is a resident.

Article 18

Pensions, annuities, payments under a social security system and alimony

1. Pensions (including Government pensions and payments under a social security system) and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State and any annuity paid to such a resident shall be taxable only in that State.
2. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.
3. The term «annuity» means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19

Government service

1.	a)	Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
	b)	However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
	(i)	is a national of that State; or
	(ii)	did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.		The provisions of Articles 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in the first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Offshore activities

1.	The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.	
2.	A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.	
3.	The provisions of paragraph 2 and sub-paragraph b) of paragraph 6 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any period of twelve months commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:	
	a)	activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
	b)	two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.
4.	Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident. This provision shall not apply if the vessel or aircraft is operated by a permanent establishment in the sense of Article 5, or the activities are continued for more than six months in any twelve month period.	
5.	a)	Subject to sub-paragraph b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and provided the employment is carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of twelve months commencing or ending in the fiscal year concerned.
	b)	Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in a Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise carrying on such activities is a resident. This provision shall not apply if the vessel or aircraft is operated by a permanent establishment in the sense of Article 5, or the activities are continued for more than six months in any twelve month period.
6.	Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:	
	a)	exploration or exploitation rights; or
	b)	property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State; or
	c)	shares (including stock or any security) deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together,
	may be taxed in that other State.	

In this paragraph «exploration or exploitation rights» mean rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

Article 22

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Chapter IV

Taxation of capital

Article 23

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by ships or aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State except insofar as those containers or trailers and related equipment are used for transport solely between places within the other Contracting State.
5. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Chapter V

Methods for elimination of double taxation

Article 24

Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of the laws of Ireland regarding the allowance as a credit against Irish tax of tax payable in a territory outside Ireland (which shall not affect the general principle hereof):
  - a) Norwegian tax payable under the laws of Norway and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or gains (excluding in the case of a dividend tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any Irish tax computed by reference to the same profits, income or gains by reference to which Norwegian tax is computed.
  - b) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Norway to a company which is a resident of Ireland and which controls directly or indirectly 25 per cent or more of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Norwegian tax creditable under the provisions of subparagraph a) of this paragraph) Norwegian tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.
2. Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway, including, in the case of a dividend, tax payable by a company in respect of the profits out of which the dividend is paid, (which shall not affect the general principle hereof), where a resident of Norway derives income or owns elements of capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Ireland, Norway shall allow:
  - a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Ireland on that income;
  - b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Ireland on elements of capital;

such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the same elements of capital which may be taxed in Ireland.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, profits, income, gains and capital owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to be derived from sources in that other Contracting State.
4. Where, in accordance with any provision of this Convention, income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, that State may nevertheless include such income or capital in the tax base, but shall allow as a deduction from its tax on such income or capital that part of the income tax or capital tax, as the case may be, which is attributable to the income derived from the other Contracting

- State, or the capital owned in that other State.
5. Where, under any provision of this Convention, income or gains is or are wholly or partly relieved from tax in a Contracting State and, under the laws in force in the other Contracting State, an individual, in respect of the said income or gains, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State, and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income or gains as is remitted to or received in that other State.

Chapter VI

Special provisions

Article 25

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on similar activities.
3. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to a non-resident of that Contracting State any exemptions, allowances, reliefs and reductions for tax purposes which it grants to its residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

Article 26

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the receipt of the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting State.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information so exchanged shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose

on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Chapter VII

Final provisions

Article 29

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.
2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect:
  - a) in Norway:
in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in any such year) next following that in which the Convention enters into force and subsequent years;
  - b) in Ireland:
    - i. as respects income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after the sixth day of April next following the date on which this Convention enters into force;
    - ii. as respects corporation tax, for any financial year beginning on or after the first day of January in the year next following the year in which this Convention enters into force.
3. Where the provisions of Articles 8 and 23 of the Convention between the Government of Ireland and the Government of Norway for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital signed at Dublin on 21 October, 1969 (hereinafter referred to as «the 1969 Convention») would have afforded any greater relief from tax to a person entitled to its benefits than is affor-

ded under this Convention, such provisions as aforesaid shall continue to have effect for a period of twelve calendar months from the date on which the provisions of this Convention would otherwise have effect in accordance with the provisions of paragraph 2.

4. The provisions of the 1969 Convention shall cease to have effect when the provisions of this Convention take effect in accordance with paragraphs 2 and 3.

Article 30

Termination

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in Norway:
in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the notice is given and subsequent years;
- b) in Ireland:
- i. as respects income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after the sixth day of April next following the date on which the period specified in the said notice of termination expires;
  - ii. as respects corporation tax, for any financial year beginning on or after the first day of January next following the date on which the period specified in the said notice of termination expires.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in Duplicate at Dublin this 22nd day of November, 2000, in the Norwegian and English languages.

For the Government of the Kingdom of Norway	For the Government of Ireland
Liv Mørch Finborud	Martin Cullen

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Irland til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue

Kongeriket Norges Regjering og Irlands Regjering, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue, er blitt enige om følgende:

Kapittel I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og av formue som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er:
  - a) I Norge:
    - i. inntektsskatt til staten;
    - ii. inntektsskatt til fylkeskommunen;
    - iii. inntektsskatt til kommunen;
    - iv. formuesskatt til staten;
    - v. formuesskatt til kommunen;
    - vi. skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumskomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum; og
    - vii. skatt til staten på honorar til utenlandske artister m.v.;

(i det følgende kalt «norsk skatt»);
  - b) I Irland:
    - i. inntektsskatten (the income tax);
    - ii. selskapsskatten (the corporation tax); og
    - iii. skatten på kapitalgevinst (the capital gains tax);

(i det følgende kalt «irsk skatt»)
4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst.

Kapittel II

Definisjoner

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
  - a) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor Kongeriket Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
  - b) «Irland» omfatter ethvert område utenfor Irlands sjøterritorium som overensstemmende med folkeretten og etter Irlands lovgivning om kontinentalsokkelen er - eller senere vil bli - betegnet som et område hvor Irlands rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster, kan utøves;
  - c) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Norge eller Irland slik det fremgår av sammenhengen;
  - d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
  - e) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
  - f) «foretak i en kontraherende stat» og «foretak i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
  - g) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i en kontraherende stat;
  - h) «en statsborger» betyr:
    - i. I forhold til Norge:
      - enhver fysisk person som er statsborger av Norge og enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i Norge;
    - ii. I forhold til Irland:
      - enhver borger av Irland og enhver juridisk person, sammenslutning eller annen enhet som erverver sin status som sådan i henhold til lovgivningen i Irland;
  - i) «kompetent myndighet» betyr:
    - i. i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
    - ii. i Irland, «the Revenue Commissioners» eller den som har fullmakt fra dem.
2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning

som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Men uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i denne stat.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
  - a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
  - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;
  - c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han er statsborger;
  - d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende bare i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
  - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
  - b) en filial;
  - c) et kontor;
  - d) en fabrikk;
  - e) et verksted, og
  - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.

3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, utgjør et fast driftssted bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn tolv måneder.
4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
  - a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
  - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
  - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
  - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
  - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
  - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
6. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Kapittel III

Skattlegging av inntekt

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke denne kontraherende stat fra å fastsette den skattepliktige fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig. Den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte

- hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart, luftfart og containere

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved bruk, vedlikehold eller utleie av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat med mindre slike containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr er benyttet til transport bare mellom steder i den andre kontraherende stat.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.
4. Bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppebåret av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
  - a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
  - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

1. Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.
2. Dersom det i en kontraherende stat oppstår en sak som nevnt i punkt 1, kan de kompetente myndigheter inngå en avtale vedrørende en rimelig fordeling av fortjeneste i overensstemmelse med bestemmelsene i artikkel 26 punkt 3.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis den virkelige rettighetshaver til dividendene er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
  - a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene;
  - b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.

3. Når dividendene er oppebåret av regjeringen i en kontraherende stat, som også er den virkelige rettighetshaver til dividendene, skal dividendene bare kunne skattlegges i denne stat. Ved anvendelsen av dette punkt skal uttrykket «regjeringen i en kontraherende stat» omfatte:
  - a) I Norge:
    - i. Norges Bank;
    - ii. Petroleumsfondet;
    - iii. Folketrygdfondet, og
    - iv. et offentligrettslig organ eller en institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av den norske regjeringen, slik som det måtte bli avtalt mellom de kompetente myndigheter i de kontraherende stater til enhver tid;
  - b) I Irland:
    - i. «the Central Bank of Ireland»;
    - ii. «the National Treasury Management Agency»;
    - iii. «the National Pensions Reserve Fund»;
    - iv. et offentligrettslig organ eller en institusjon som er helt eller hovedsakelig eid av den irske regjeringen, slik som det måtte bli avtalt mellom de kompetente myndigheter i de kontraherende stater til enhver tid.

4. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, samt enhver inntekt eller utdeling som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste drifts-

sted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat, hvis virkelige rettighets-
haver er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal bare kunne
skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver
art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket
omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller
gjeldsbrev, så vel som all annen inntekt som etter skattelovgivningen i den
stat hvor inntekten skriver seg fra, er likestilt med inntekt av penger som
er lånt ut, men omfatter ikke inntekt som blir behandlet som dividende
etter artikkel 10. Straffetillegg for sen betaling (herunder morarenter)
anses ikke som renter etter denne artikkel.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighets-
haver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretnings-
virksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor
rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige person-
lige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rente-
betalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall
får bestemmelsene i artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
4. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er
en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler ren-
tene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontrahe-
rende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene
betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses
å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.
5. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den
virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i rela-
sjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha
vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det sær-
lige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel
bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende
del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de
kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige
bestemmelser.
6. Uansett punkt 1 kan rentebeløpet skattlegges i den kontraherende stat der
det skriver seg fra etter lovgivningen i denne stat, dersom fordringen som

foranlediger rentebetalingen, ble utformet eller inngått med det hovedformål å oppnå fordeler ved denne artikkel og ikke av bona fide forretningsmessige formål.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og som oppbæres av en person bosatt i den annen kontraherende stat som er den virkelige rettighetshaver til royaltyen, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som motas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografiske filmer, filmer eller bånd for fjernsyns- eller radioutsending, alle slags patenter, varemerker, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
4. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å betale royaltyen er knyttet til, og royaltyen blir belastet det faste driftssted eller faste sted, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.
5. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
6. Uansett punkt 1 kan royaltybeløpet bli skattlagt i den kontraherende stat der det skriver seg fra etter lovgivningen i denne stat, dersom fordringen som foranlediger royaltybetalingen, ble utformet eller inngått med det hovedformål å oppnå fordeler ved denne artikkel og ikke av bona fide forretningsmessige formål.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i punkt 2 i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Som gevinst oppebåret ved avhendelse av fast eiendom anses i forhold til punkt 1 gevinst av andeler (inkludert aksjer og verdipapirer), som ikke er børsnoterte aksjer, som avleder sin verdi eller den overveiende delen av sin verdi direkte eller indirekte fra fast eiendom som ligger i den annen stat.
3. Gevinst, annet enn gevinst omhandlet i punkt 2, ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
4. Gevinst oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av skip eller luftfartøy eller containere (inkludert trailere og utstyr knyttet til transport av containere) drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøy eller containere, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.
6. Bestemmelsene i punkt 5 skal ikke berøre en kontraherende stats rett til, i henhold til sin lovgivning, å skattlegge gevinst ved avhendelse av enhver formuesgjenstand når den som oppebærer gevinsten er en fysisk person bosatt i den annen kontraherende stat, forutsatt at denne personen har vært bosatt i den førstnevnte stat på noe tidspunkt i løpet av de siste fem år umiddelbart forut for avhendelsen av formuesgjenstanden.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester - (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:
  - a) personen har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet i den annen stat med hensyn til utførelsen av hans virksomhet; eller
  - b) den fysiske personen oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår;

men bare så mye derav som kan tilordnes de tjenester som er utført i den annen stat.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester - (lønnarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 17, 18 og 19 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
  - a) mottakeren ikke oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår; og
  - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottakeren er bosatt; og
  - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Punkt 2 i denne artikkel får ikke anvendelse på godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en kontraherende stat, i dette punktet kalt «arbeidstakeren», og betalt av eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i denne stat, med hensyn til arbeid utført i den annen kontraherende stat når:
  - a) arbeidstakeren i forbindelse med dette arbeidet utfører tjenester for en annen person enn arbeidsgiveren, og som, direkte eller indirekte, har tilsyn med, leder eller kontrollerer den måte tjenesten blir utført på; og
  - b) arbeidsgiveren ikke har rett til eller er ansvarlig for arbeidet som tjenestene er ytet i anledning av.
4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat, skattlegges i denne stat.
5. Når en person bosatt i Norge mottar godtgjørelse for lønnarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i Norge.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller som musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den annen kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den stat der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter, sosiale trygdeytelser og underholdsbidrag

1. Pensjoner (herunder statspensjoner og sosiale trygdeytelser) og annen tilsvarende godtgjørelse som betales til en person bosatt i en kontraherende stat, og enhver livrente som betales til en slik bosatt person, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp, som betales periodisk til fastsatte tider på livstid eller i løpet av et bestemt eller konstaterbart tidsrom, og som erlegges i henhold til en forpliktelse til å foreta disse utbetalinger som motytelse for dertil svarende fullt vederlag i penger eller pengers verdi.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.	a)	Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.	
	b)	Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:	
		(i)	er statsborger av denne stat; eller
		(ii)	ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2.	Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 17 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.		

Artikkel 20

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte kontraherende stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skrives fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Virksomhet utenfor kysten

1.	Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.	
2.	En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, med hensyn til denne virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.	
3.	Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 b) får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:	
	a)	virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;

	b)	to foretak skal anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller flere andre personer.
4.		Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpesfartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat der foretaket er hjemmehørende. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse hvis fartøyet eller luftfartøyet er drevet av et fast driftssted i henhold til artikkel 5, eller virksomheten pågår i mer enn 6 måneder i enhver tolv måneders periode.
5.	a)	Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat og forutsatt at arbeidet er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende skatteår.
	b)	Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpesfartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor det foretak som utfører slik aktivitet er hjemmehørende. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse hvis fartøyet eller luftfartøyet er drevet av et fast driftssted i henhold til artikkel 5, eller virksomheten pågår i mer enn 6 måneder i enhver tolv måneders periode.
6.		Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:
	a)	rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse; eller
	b)	eiendeler som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat; eller
	c)	andeler (inkludert aksjer og verdipapirer) hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skrives seg fra slike rettigheter eller slik eiendom, eller fra slike rettigheter og slik eiendom sett under ett,
		kan skattlegges i denne annen stat.
		I dette punkt betyr uttrykket «rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skrives seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i

denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

Kapittel IV

Skattlegging av formue

Artikkel 23

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat som består av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
4. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat og som består av containere (innbefattet tilhengere og tilknyttet utstyr for transport av containere) benyttet til transport av varer, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat, med mindre slike containere eller tilhengere og tilknyttet utstyr benyttes til transport bare mellom steder i den annen kontraherende stat.
5. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Kapittel V

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 24

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. Med forbehold om bestemmelsene i Irlands lovgivning om godskriving mot irsk skatt av skatt som skal betales i et område utenfor Irland (dog uten å påvirke de her nevnte alminnelige retningslinjer), skal følgende gjelde:
  - a) Norsk skatt som skal betales i henhold til Norges lovgivning og overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, enten direkte eller gjennom avkorting, av fortjeneste, inntekt eller gevinst

- fra kilder i Norge (unntatt når det gjelder dividender, skatt som skal betales av det overskudd hvorav dividenden utbetales), skal godskrives mot enhver irsk skatt beregnet av den samme fortjeneste, inntekt eller gevinst som er grunnlaget for beregningen av norsk skatt.
- b) Når det gjelder dividende som utdeles av et selskap hjemmehørende i Norge til et selskap hjemmehørende i Irland og dette kontrollerer direkte eller indirekte minst 25 pst. av de stemmeberettigede aksjer i det selskap som utdeler dividenden, skal det ved godskrivningen tas i betraktning (i tillegg til enhver norsk skatt som er krediterbar etter bestemmelsene i underpunkt a) i dette punkt) norsk skatt som skal betales av selskapet av det overskudd hvorav dividenden utdeles.
2. Med forbehold av bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning mot norsk skatt av skatt betalt i et område utenfor Norge, inkludert når det gjelder dividender, skatt som skal betales av det overskudd hvorav dividenden utdeles (dog uten å påvirke de her nevnte alminnelige retningslinjer), når en person bosatt i Norge oppbeærer inntekt eller eier deler av formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Irland, skal Norge innrømme:
- a) som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt av denne inntekten i Irland;
- b) som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons formue et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt av disse deler av formuen i Irland.
- Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres henholdsvis til den inntekt eller de samme deler av formue som kan skattlegges i Irland.
3. Ved anvendelse av punkt 1 og 2 skal fortjeneste, inntekt, gevinst og formue som tilkommer en person bosatt i en kontraherende stat og som kan skattlegges i den andre kontraherende stat overensstemmende med denne overenskomst, anses å skrive seg fra kilder i denne andre kontraherende stat.
4. Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbevares eller formue som eies av en person bosatt i en kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne stat, kan denne stat likevel medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal tilstå som fradrag i inntektsskatten eller formuesskatten den del av inntektsskatten, henholdsvis formuesskatten, som kan henføres til den inntekt eller formue som skriver seg fra denne annen stat.
5. Når inntekt eller gevinst ifølge noen bestemmelse i denne overenskomst er helt eller delvis fritatt for skatt i en kontraherende stat og en fysisk person etter gjeldende lovgivning i den andre kontraherende stat er skattepliktig av den nevnte inntekt eller gevinst for det beløp derav som overføres til eller mottas i denne andre staten og ikke for det hele inntekts- eller gevinstbeløp, skal skattefritakelsen i den førstnevnte stat i henhold til denne overenskomst bare gjelde så meget av inntekten som overføres eller mottas i den andre stat.

Kapittel VI

Særlige bestemmelser

Artikkel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.
2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver liknende virksomhet.
3. Intet i denne artikkel skal tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer som ikke er bosatt i denne kontraherende stat, slike unntak, fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 5 eller artikkel 12 punkt 5 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i denne førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

Artikkel 26

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 25 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning.

- Saken må fremmes innen tre år fra mottakelsen av den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i den kontraherende stats interne lovgivning.
  3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
  4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig for å nå frem til en avtale å ha en muntlig utveksling av synspunkter, kan slik utveksling skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 27

Utteksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst eller de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som omfattes av denne overenskomst. Uttveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med denne overenskomst. Uttvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger utvekslet på denne måten skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende skatter som kommer inn under denne overenskomst. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene i offentlige rettsmøter eller i judicielle avgjørelser.
2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
  - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
  - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
  - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmelighe-

ter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal gjøre kjent for den annen stat når de krav som stilles etter dens lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført.
2. Overenskomsten trer i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse bekjentgjørelser og skal deretter ha virkning:
  - a) i Norge:

med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft og etterfølgende år;
  - b) i Irland:
    - i. med hensyn til inntektsskatt og skatt på kapitalgevinst for ethvert inntektsår (*year of assessment*) som begynner på eller etter 6. april som følger etter den dato denne overenskomst trer i kraft;
    - ii. med hensyn til selskapskatt for ethvert finansår (*financial year*) som begynner på eller etter 1. januar i det år som følger etter den dato denne overenskomst trer i kraft.
3. I tilfelle hvor artiklene 8 og 23 av overenskomsten mellom Norges Regjering og Irlands Regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Dublin 21. oktober 1969 (heretter omtalt som «1969-overenskomsten») ville ha medført mer omfattende fritakelse for skatt for en person berettiget til dens fordeler enn hva som følger av denne overenskomst, skal slike bestemmelser fortsette å ha virkning for en periode på tolv kalendermåneder fra den dato bestemmelsene i denne overenskomst ellers ville ha virkning i henhold til punkt 2.
4. Bestemmelsene i 1969-overenskomsten skal slutte å ha virkning når bestemmelsene i denne overenskomst får virkning overensstemmende med punkt 2 og 3.

*Artikkel 30***Opphør**

Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver av de kontraherende stater kan på eller før den 30.juni i ethvert kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen, gjennom diplomatiske kanaler, gi den annen kontraherende stat skriftlig varsel om opphør. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

- a) i Norge:
med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år varselet blir gitt og etterfølgende år;
- b) i Irland:
  - i. med hensyn til inntektsskatt og skatt på kapitalgevinst for ethvert inntektsår (*year of assessment*) som begynner på eller etter 6. april som følger etter den dato perioden spesifisert i det nevnte varsel om opphør utløper;
  - ii. med hensyn til selskapsskatt for ethvert finansår (*financial year*) som begynner på eller etter 1. januar som følger den dato perioden spesifisert i det nevnte varsel om opphør utløper.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Dublin den 22. november 2000 på de norske og engelske språk.

For Kongeriket Norges Regjering:	For Irlands Regjering:
Liv Mørch Finborud	Martin Cullen
